

چرا مشارکت گسترده مردم در انتخابات اهمیت دارد؟

منتخبی از بیانات امام خامنه‌ای

- همه باید تلاش کنند که این انتخابات، پُرشور برگزار شود. این انتخابات، نشان‌دهنده واقعی حضور مردم در صحنه سیاسی کشور باشد. هر انتخاباتی که پُرشور شود، کشور را بیمه می‌کند. (۱۵ مهر ۷۷) کشور ما متکی به آرای مردم است. علت اینکه دشمنان ملت و طمع‌ورزان به این آب و خاک نتوانسته‌اند، در طول بیست و شش سال گذشته، گزندی وارد کنند، حضور و اراده و مشارکت مردم در صحنه‌های مختلف بوده است(یکم فروردین ۸۴)
- یک مسئله مهم درباره انتخابات، حضور حداکثری است؛ لذا هرچه جمعیت بیشتر در انتخابات شرکت کند، استحکام نظام و اعتبار کشور بالاتر خواهد رفت؛ هرچه بیشتر مردم شرکت کنند، اعتبار نظام بالا خواهد رفت؛ چون نظام، نظام مردمی است و واقع قضیه این است که متکی به عواطف مردم و احساسات مردم و انتخاب مردم و خواست مردم است. بنده این عقیده را [در مورد حضور] حداکثری از قبل هم داشته‌ام و همیشه هم رویش اصرار کرده‌ام؛ این بار هم اصرار دارم و انشاءالله بیشتر هم درباره‌اش صحبت می‌کنم. (۱۴ دی ۹۴)
- انتخابات حقیقت عظیمی است که حضور مردم را در صحنه نشان

می‌دهد. (۱۹ دی ۷۰) آحاد ملت عظیم‌الشان ایران اسلامی به‌خوبی آگاهند که حضور آنان با این روحیه ایمانی در صحنه‌های اساسی و حیاتی کشور، اسلام، انقلاب، عزت، شرف و آبروی ملت ما را در دنیا حفظ کرده است و ادامه، حضور جدی و فداکارانه مردم در صحنه‌های گوناگون همراه با ایمان روشن‌بینانه آنان، هر دشمن بدخواهی را در صدمه زدن به تداوم انقلاب اسلامی، حرکت مردم و سازندگی کشور ناکام خواهد گذاشت. (۲۳ اردیبهشت ۷۱)

- ملت هوشیار ایران، درست در نقطه مقابل خواست دشمن، «فعال، پرشور و شعور – و همراه با درک و آگاهی کامل» در پای صندوق‌های رأی حضور خواهد یافت؛ چراکه انتخابات آبروی ملی، وسیله‌ای برای افزایش عزت ملی و از جمله شاخص‌های رشد ملی است. (۲۳ اردیبهشت ۸۸)
- مسئله انتخابات برای کشور، مسئله بسیار مهمی است. انتخابات، مظهر کامل حضور و انتخاب مردم است. مردم با حضور خودشان در صحنه انتخابات – چه در انتخابات ریاست جمهوری، چه در انتخابات مجلس شورای اسلامی، چه در انتخابات مجلس خبرگان – مردم‌سالاری واقعی را در

- در مورد انتخابات توجه کنیم که انتخابات یک رقابت است، یک مسابقه ملی است بین آحاد کشور... اگر ملت ایران، خوب، قوی، جازم و عازم، وارد میدان بشود و صندوق‌های رأی را از رأی خود و عزم خود پُر کند، ایران خواهد بالید، جمهوری اسلامی خواهد بالید و افتخار خواهد کرد؛ حالا هرکه ببرد، هرکه ببازد. در واقع بُرد و باختی برای ملت وجود ندارد؛ ملت در هر صورت برنده است. این نکته اساسی در باب انتخابات است. (۳۰ دی ۹۴)
- یک عده‌ای کمین کرده‌اند که با عدم ورود مردم در عرصه انتخابات یا با تحریم انتخابات یا با سست کردن انتخابات – که حالا اشاره خواهم کرد– یک مچ‌گیری از نظام جمهوری اسلامی بکنند؛ یک عده‌ای کمین کرده‌اند. ملت در مقابل این کمین‌کرده‌های ناپکار، کارآمدی خودش را نشان داده است، امروز هم نشان خواهد داد. این حرف اول من و مهم‌ترین حرف من در همه دوره‌های انتخابات بوده [و] الآن هم هست: شرکت همگانی و بانشاط مردم. (۳۰ دی ۹۴)

- این کشور شکل می‌دهند؛ این خیلی مهم است. (۱۸ شهریور ۹۴)
- حضور مردم یکی از آن عناصری است که دشمن را ناکام می‌کند. اینکه ما تکیه می‌کنیم، تأکید می‌کنیم، اصرار می‌ورزیم، بر اینکه مردم همه شرکت کنند در انتخابات و من بارها این را قبلاً گفته‌ام... همه باید بیایند [و] در انتخابات شرکت کنند؛ این موجب می‌شود که نظام جمهوری اسلامی تقویت بشود، پایداری آن و ماندگاری آن تأمین بشود، کشور در حصار امنیت کامل باقی بماند – که خب بحمدالله امروز هست – این موجب می‌شود که ملت ایران در چشم ملت‌های دیگر آبرو پیدا کند و اعتبارش بالا برود؛ در چشم دشمنانش اِثبت پیدا کند ملت ایران؛ انتخابات این است. بنابراین اصل انتخابات حضور مردم در پای صندوق‌های رأی و رأی دادن آن‌هاست. همه باید شرکت کنند؛ شرکت در انتخابات آبروی نظام جمهوری اسلامی است، آبروی اسلام است، آبروی ملت ایران است، آبروی کشور است. (۱۹ دی ۹۴)

آیت‌الله‌العظمی محمدعلی اراکی ﷺ

با شرکت در انتخابات

توطئه‌های دشمنان اسلام

علیه انقلاب را خنثی کنید

ملت رشید و آگاه ایران شکی نیست که اهتمام به‌امور مسلمین و محرومین و مستضعفین از اهم وظائف اجتماعی و دینی هر فرد مسلمان است و اهمیت آن به‌قدری است که تارک آن غیرمسلم شمرده شده و همچنین نظارت بر حسن اجرای امور مملکتی و جلوگیری از کجروی‌ها و انحرافات، به‌اندازه اصل نظام مقدس جمهوری اسلامی اهمیت دارد؛ که «لکم رایح» و این اهتمام و نظارت برای آحاد افراد ممکن نیست مگر با انتخاب نمایندگان صالح و متدین که این وظیفه را به نمایندگی از طرف موکلین خود به عهده بگیرند و به‌خوبی انجام دهند. بنابراین شرکت در انتخابات مجلس شورای اسلامی و گزینش افراد صالح و متدین از اهم وظائف اسلامی و اجتماعی است. به‌خصوص در مقطع حساس کنونی‌که با فروپاشی نظام الحاد و کفر بلشویکی و نومید شدن محرومان از نویدهای دروغین کمونیست‌ها چشم امید آنان به‌ام‌القرای جهان اسلام دوخته شده و با توجه به اینکه هرچه گرایش جهانیان به‌این مشعل هدایت بیشتر می‌شود، توطئه استکبار و استعمار برای خاموش کردن این نور الهی بیشتر می‌گردد ﴿والله متم نوره و لوکره الکافرون﴾، اهمیت شرکت در انتخابات مضاعف می‌گردد. پیام حقیر به ملت رشید و بیدار ایران این‌است که بدون اعتنا به وسوسه خناسان با شرکت گسترده و فعال در این انتخابات، رشد مذهبی و سیاسی خود را بار دیگر به اثبات رسانده، مشتی محکم بر دهان یاهوگویان و دشمنان اسلام کوبیده و دوستان انقلاب را در سراسر جهان امیدوار سازند.

امید است که مسؤولان محترم نیز شکر این نعمت بزرگ و هدیه الهی را که با تأییدات غیبیه به ملت ایران ارزانی شده بیش از پیش به‌جای آورند و در جلب رضای خداوند تعالی و اصلاح امور محرومان و مستضعفان، جد و جهد بیشتر مبذول دارند.

دوام توفیقات همگان و بالخصوص مسؤولان محترم نظام را در راه اعلاء کلمه توحید و توحید کلمه و اجرای احکام نورانی اسلام در پرتو توجهات ولی‌عصر ﷺ از درگاه ایزد منان خواستارم. والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته

الاحقر محمدعلی العراقی/۵ شوال ۱۴۱۲/۱۹ فروردین ۱۳۷۱

شهروندان فارغ از اینکه چه تفکری و چه گرایشی دارند، باید در انتخابات شرکت کنند تا بتوانند، نتیجه را تا حد ممکن به رأی و نظر خود نزدیک کنند.

۴. در خصوص اصل شرکت در انتخابات و مشارکت سیاسی، نکته مهم دیگری هم وجود دارد که نباید آن را از نظر دور داشت. در هر نظام سیاسی اگر مردم در فرایند انتخابات و در هر اموری که مستلزم مشارکت مردم است، خود را سهمین کنند، به این معناست که منطق حاکمیت کلان خود را پذیرفته‌اند.

بنابراین خود شرکت کردن در انتخابات به این معناست که این نظام از پشتوانه و پایگاه مردمی برخوردار است و این امر، تضمین‌کننده امنیت ملی خواهد بود و هیچ دشمنی جرأت و توان مقابله با حکومتی را نخواهد داشت که از پشتوانه اکثریت جامعه‌اش برخوردار است. بنابراین شرکت در انتخابات موضوعیت دارد؛ حتی اگر نتیجه‌اش برای ما حداقلی باشد و حداقل انتظارات ما را برآورده کند؛ چراکه امنیت عمومی جامعه را تأمین می‌کند.

بنابراین عدم شرکت در انتخابات نه‌تنها، مشکلی را حل نمی‌کند؛ بلکه هم مشکل امنیتی ایجاد خواهد کرد و هم اینکه کسی که شرکت نمی‌کند، راضی می‌شود به انتخاب دیگران و عملاً باید ۴ سال انتخابی را که در آن دخیل نبوده است، تحمل کند. پس «عقل» و «نقل» و «تجربه بشر» حکم می‌کند که در انتخابات به‌صورت مؤثر وارد شویم و شانه خالی کردن از فضای مشارکت سیاسی عملاً بهانه دادن به افراد ناصالح و فرصت دادن به دشمنان امنیت ملی است. این را باید بدانیم که در عرصه سیاست و در فضای مشارکت سیاسی؛ حضور به‌موقع و به‌جا، بسیار اثرگذار و سرنوشت‌ساز است؛ چراکه گاهی راه برگشتی وجود نخواهد داشت و باید از این فرصت استفاده کرد.

اگر انسان در وقت مناسب و در فرصت مناسب گزینه مناسب را انتخاب کند، از فواید آن سال‌ها بهره‌مند خواهد شد و اگر این فرصت را از دست بدهد، چه‌بسا تبعات جدی برای خود و جامعه‌اش داشته باشد؛ چنانکه خود هم، راضی به آن نیست. مهم این‌است که با خود محاسبه کند، شرکت نکردن در انتخابات، چه تبعاتی بر او حاصل خواهد کرد و مهم این‌است که با خود محاسبه کند، شرکت نکردن در انتخابات چه فوایدی را نصیبش می‌کند؛ اگر بتوانیم برآیند درستی از این معادله به دست آوریم، قطعاً از حق رأی خود استفاده خواهیم کرد.

شرکت در انتخابات؛ چرا و به چه علت؟

یادداشتی از حجت‌الاسلام والمسلمین سیدسجاد ایزدهی

و مردم خود تصمیم بگیرند، برای یک بازه زمانی مشخص چه کسی یا چه منطق و تفکری را برای اداره امور جامعه مناسب‌تر و راهگشاتر می‌بینند. بنابراین وقتی این فرصت وجود دارد که مردم خود سرنوشت‌شان را دست بگیرند و کارگزاران‌شان را انتخاب کنند و برای آینده خود و سرزمین‌شان تصمیم‌گیرنده باشند، استفاده نکردن از این فرصت، کاری نامعقول و خطاست.

حال اگر عده‌ای در فرایند مشارکت سیاسی شرکت نکنند، معنای عدم حضور آنان در انتخابات به‌معنای انتخاب نکردن نیست؛ بلکه انتخاب نکردن در فضای انتخاب دیگران؛ یعنی اولاً راضی شدن به انتخاب دیگران، دوم، راضی شدن به انتخاب شدن فرد غیر ذی‌صلاح و سوم، تحمل کردن یک فرد و دیدگاهی که او در انتخابش نقشی نداشته و به اجبار باید یک بازه زمانی مشخص این انتخاب دیگران را برای خود بپذیرد. بنابراین یا باید خود تصمیم بگیرد یا باید راضی به تصمیم دیگران شود؛ لذا تصمیم نگرفتن، خود، به‌گونه‌ای تصمیم

۱. عمده‌تأ حکومت‌ها بر سه عنصر محوری «مردم»، «کارگزاران یا حاکمان» و «سرزمین» شکل می‌گیرند؛ به این معنا که اگر حکومتی، دارای سرزمین نباشد، حکومت محقق نیست؛ همان‌طور که اگر حکومتی، دارای کارگزار یا شهروند نباشد، باز هم صادق عنوان حکومت مشکل است. برای اینکه این سه عنصر بتوانند، «نظام سیاسی» را تشکیل دهند، ضروری است که کارگزاران با مردم در بستر سرزمین تعامل داشته باشند. در قدیم حضور فراگیر سیاسی مردم ذیل سازوکارهای متعددی چون عزل و نصب یک حاکم توسط پادشاه، بیعت یا کودتا و... انجام می‌شد؛ اما در جامعه مدرن و در عصر حاضر، از مقوله‌ای به‌نام «مشارکت سیاسی» یاد می‌شود که بر اساس آن مردم به‌عنوان شهروندان مختار، عاقل و فهیم در مقوله حاکمیت مشارکت می‌کنند.

«مشارکت سیاسی» عمده‌تأ ذیل حاکمیت موجود شکل می‌گیرد که یا شهروندان باید حاکمان و کارگزاران خود را انتخاب کنند یا بر کار و عملکرد آنان نظارت داشته باشند یا روندی را تشکیل دهند که به‌واسطه آن بتوانند، در حوزه تصمیم‌گیری‌ها حضوری مؤثر داشته باشند و بتوانند، از طرق مختلف در عرصه‌های سیاسی تصمیم‌ساز باشند.

اما عمده‌تأ جلوه بارز مشارکت‌های سیاسی را در انتخابات شاهد هستیم. اگرچه غالباً این‌طور تصور می‌شود که اگر در جامعه‌ای «انتخابات» وجود نداشته باشد، «مشارکت سیاسی» هم وجود نخواهد داشت؛ اما باید بدانیم که مشارکت سیاسی تنها به انتخابات محدود نمی‌شود؛ بلکه در همکاری با احزاب و دیگر عرصه‌هایی که مردم در آن حضور جدی دارند هم، مشارکت سیاسی می‌تواند اتفاق بیفتد.

۲. اما پرسش اصلی اینجاست که اساساً چرا مردم باید در فرایند انتخابات مشارکت کنند و کسی را بر مسند ریاست بنشانند؟

وضعیت سیاسی از دو حالت خارج نیست؛ یا حاکمیتی مستبد وجود دارد و مردم را دعوت به مشارکت نمی‌کند که این، نظامی استبدادی تلقی می‌شود. یا اینکه حکومت با «اداره مشارکتی» نظم و سامان می‌یابد که در این حالت، حاکمیت، مردم را دعوت می‌کند تا کارگزاران‌شان را انتخاب کنند